

Gál Ferenc

MAJD NEM PÜSPÖK

GÁL FERENC SAJÁT SZAVAI

A hatvanas években a megüresedett kalocsai érseki székbe a Szent-szék és az Állami Egyházügyi Hivatal is jelölte. Ilyen egyetértés ritka volt a két testület között, de Gál Ferenc nem vállalta a tisztséget.

„Valóban megkaptam a felszólítást Rómából, hogy vállalam el a püspökséget, én udvariasan válaszoltam, hogy köszönöm, de nem vállalom. Megírtam VI. Pálnak, hogy én sokkal többet tehetek az egyházért és az országért azzal a munkámmal, amit jelenleg végzek: tanítom az ifjúságot, járom az országot, papoknak tartok továbbképzést, lelkipályaköröket, az egyetemi templomban konferenciabeszédeket. Az tudvalévő, hogy a püspöki szék – kiemelten akkoriban a kalocsai érsekség – adminisztratív személyé teszi a püspököt. A kommunista rezsim megkövetelte az együttműködést. Akkoriban hozzám is számtalanszor jöttek, kávézni hívtak a Gellértbe, kedveskedtek, de rossz helyen kopogtattak nálam. Így lehetett egyedül bátorságom a későbbiekben bármihez, nem kellett soha hajlott derékkal járnom. Amikor később VI. Pállal egy küldetéséből fakadóan személyesen találkoztam, megölelt és megkérdezte újból, miért nem vállaltam el a püspökséget. Elmondtam neki ismét az érveimet, hozzátéve, hogy a környezetem, ha püspök lennék, hemzsegne a beépített emberektől. „Igen, igen mondta, tudom, még a portás is.” Jót neveltünk, az ügy el volt felejtve. Nagyon jól tudták ezt akkor Rómában is. Naprakészek voltak, az én munkám eredményeit is ismerték.”

A hívő ember érzi, hogy egy felsőbbrendű hatalom és szeretet számára ma is van hely a világban. Ma is imádkozhatunk azért, hogy adja meg kenyerünket, bocsássa meg vétkeinket, óvjon meg a lelkiismeretlen emberek által okozott balesetektől, adjon világosságot és jóakaratot azoknak, akik ügyeinkkel, betegségeinkkel, panaszainkkal foglalkoznak, élessze a felelősséget azokban, akik a tudomány és a technika vívmányait békére és háborúra felhasználhatják, s végül adja meg az örök élet reményét mindnyájunknak, akik érezzük, hogy földi életünk minden őszinte befektetés mellett is torzó marad. Ezért jó tudni, hogy valaki gondoskodik a végső hazatalálásról, s csak azt követeli tőlünk, amire képesek vagyunk: keresések először az Isten országát és az ő igazságát... Ez a keresés abban áll, hogy hitünk világosságánál igyekszünk megtenni mindazt, amit az Isten előtti hódolat és az emberekkel szemben való elkötelezettség megkíván. A többit rábízunk arra, aki kezében tartja a mindenséget.

Gál Ferenc: *Teológus az egyházban, Budapest, 1974. 98.*

PAPI MUNKÁJA: BODROGKERESZTÚR, SZERENCÉS, GÖNC, FELSŐ-KRISZTINAVÁROS

Szentelése után kápláni beosztást kapott Bodrogkeresztúron. Ezután Szerencsen káplán, majd plébános Göncön. 1960 és 1998 között volt miséző papja a felső-krisztinavárosi plébániának. A vasárnap déli szentmisét mondta a templomban. „Megtudtam, hogy ez az ember vasárnap a déli misét mondja rendszeresen (egészen a haláláig) a felsőkrisztinavárosi kis modern templomban. Ezután mindig oda jártam prédikációit hallgatni.”

(Bolberitz Pál)

(Források: Bolberitz Pál: *Gál Ferenc a pap és teológus, Communio* 6 (1998) 4. Szerdahelyi Csongor: „Akik igazságra tanítottak sokakat, tiündökölnék örökké, miként a csillagok” in: Szerdahelyi Csongor (szerk.): *Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1940-2000. Felsőkrisztina, 2000. 79.*)

VI. Pál pápánál látogatáson

1968 után fontos diplomáciai küldetést teljesített a magyar állam és a Vatikán között. Az új püspökkinevezésekkel kapcsolatos iratokkal érkezett Rómába, ahol Casaroli államtitkárral és VI. Pál pápával tárgyalt.

„Engem kértek meg erre a feladatra, vittem a hivatalos írásokat, tárgyaltam. Egy nap alatt elkészült a vizumom, ... Több mint tíz napot töltöttem a Vatikánban, tárgyaltam Casaroli bíborossal, államtitkárral, ... VI. Pállal. ... Hoztam a kinevezéseket, ... Kezüket tördelő hivatalnokok vártak a pályaudvaron, hogy sikerült-e a küldetésem. Nekik egzisztenciális félelmük volt, a magyar kommunista államnak pedig bizonyítania kellett a nagy testvérnek. A Vatikán volt annyira széles látókörű, hogy nem zárkozott el a közeledéstől, ezután minden fél évben volt tárgyalás.”

(Források: Kiss Antal: *Alkotni csak békében lehet... Beszélgetés a 83 éves dr. Gál Ferencsel a Pázmány Péter Katolikus Egyetem volt rektorával, Napi Magyarország* 2 (1998) 80. 15.)

Csak a hit adhatja azt a világosságot, amely átsegít az élet értelmetlenségén, a szeretet zökkenőin, s hozzásegít ahhoz a meglátáshoz, hogy a szeretetre a választ önmagunk legyőzésével kell megadni: minél jobban lemondunk magunkról, annál inkább visszakapjuk magunkat. Ebben a hitben megéljük, hogy Isten a kinyilatkoztatásban közel jött hozzánk és nekünk is megnyitotta a hozzá vezető utat. Ez az út egészen emberi marad, s annyi-féle lehet, amennyire szerteágazó az emberi sors vagy az élet lehetősége. Jelentkezhet intuitív meglátásban vagy hosszú fáradságos töprengésben. Tele lehet sikerekkel vagy földi sikertelenségekkel. Ennek a természetes világnak azonban megvan a létbeli összefüggése a feltámadt Krisztussal. Az ő állapota már egészen természetfölötti és ő már a célnál van. Ezért semmit nem mozdít ki a helyéből s lehetőséget enged minden természetes kibontakozásnak. Jelenléte mégis az idők teljességének állandósulása.

Gál Ferenc: *Teológus az egyházban, Budapest, 1974. 51-52.*

„Ő volt plébániánk nagy öregje, aki öt plébános alatt szolgálta a felső-krisztinavárosi híveket. Gál Ferenc professzor, aki 1960-tól haláláig plébániánkon lakott, és tudományos, oktatói munkája mellett templomunkban szolgált. Esti sétáinak lépteit immár nem rója templomunk és a plébániaépület közötti kis parkban. Nem találkozunk többé vele a 112-es buszon sem. Szentbeszédeire, tanítására, emberi példájára azonban emlékezünk. S útmutatására, tanácsaira továbbra is szükségünk van.”

(Szerdahelyi Csongor)